

P. 950,
PRZYKAZANIA

606

BIBLIOTECZKA WYCHOWAWCZA

Tomik III

PRZYKAZANIA ŻOŁNIERSKIE

WYDZIAŁ PRAC KULTURALNO-OŚWIATOWYCH
BIURA OPIEKI NAD ŻOŁNIERZEM
MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ
LONDYN 1944

WYDZIAŁ PROPAGANDY I KULTURY
DOWODZTWA J.W. S.W.

1439/15

BIBLIOTECZKA WYCHOWAWCZA

Tomik III

PRZYKAZANIA ŻOŁNIERSKIE

WYDZIAŁ PRAC KULTURALNO-OŚWIATOWYCH
BIURA OPIEKI NAD ŻOŁNIERZEM
MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ
LONDYN 1944

S P I S R Z E C Z Y

Rozkaz wprowadzający Ministra Obrony Narodowej	4
Słowo wstępne	5
I. WYJĄTKI Z REGULAMINU SŁUŻBY WEWNĘTRZNEJ	6
II. 10 PRZYKAZAŃ DOWÓDCY	9
III. 100 RAD DLA NOWOMIANOWANYCH OFICERÓW BRYTYJSKICH	13
Obowiązki względem innych	13
Własne przymioty	15
Wygląd zewnętrzny	16
Jak używać władzy	16
Zachowanie się i przykład osobisty	18
Stosunki między oficerami a szeregowymi	20
Oddawanie honorów	21
Karanie winnych	22
Poprawne zachowanie się w życiu prywatnym	23

725282

D2 22/93

Z przemówienia Naczelnego Wodza do Dywizji Pancernej.

... w Wasze ręce, pod Waszą opiekę Ojczyzna oddała skarb bezcenny : duszę prostego żołnierza.

Jeśli skarb ten po drodze zagubicie, na nic nie zda się Wasza stal pancerna i nic nie zdziałają setki luf armatnich.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

L.dz.1249/B. Op./K.O./44.

Londyn, dnia 18. V. 1944 r.

Oddając do wykorzystania trzeci tomik Biblioteczki Wychowawczej, polecam Dowódcom Wielkich Jednostek spowodować, aby oficerowie podległych im oddziałów zapoznali się z wymienionymi wydawnictwami oraz by każda z tych broszur była przedyskutowana na osobnej odprawie oficerskiej.

Na broszurę niniejszą składają się: wyjątki z Regulaminu Służby Wewnętrznej, część 1 i 2; artykuł jednego z polskich oficerów drukowany w "Polsce Walczącej"/nr. 10, rok 1942/ oraz przekład angielskiej broszury pt. "Thou Shalt Not"— Hundred hints to newly Commissioned officers/Gale & Polden Limited, Aldershot, 1943/.

Wszystkie te prace omawiają to samo zagadnienie: sylwetkę żołnierza-dowódcy oraz jego stosunek do podwładnego i łącznie z poprzednio wydanymi tomikami Biblioteczki Wychowawczej i dalszymi pracami, jakie się w tym cyklu ukazały, będą stanowiły całość, zmierzającą do tego samego celu.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

M. KUKIEL,
gen. dyw.

SŁOWO WSTĘPNE

W książeczce niniejszej połączyliśmy „przykazania żołnierskie” polskie i brytyjskie.

W ramach Biblioteczki Wychowawczej ukazuje się już drugie tłumaczenie z angielskiego. Nie jest to przypadek. Chcielibyśmy w ten sposób dać Czytelnikowi przekrój dorobku własnego i obcego na tym polu oraz umożliwić mu porównanie i wyciągnięcie wniosków.

Wiele mądrych, życiowych myśli zawierają polskie opracowania. Równie wiele możemy się nauczyć od Brytyjczyków, którzy doceniając ważność zagadnienia, z właściwą sobie systematycznością poświęcają dużo pracy i uwagi badaniom zasad i metod wychowawczych. Zwracamy uwagę Czytelnika, że w paru wypadkach w książeczce „Thou Shalt Not” wskazówki dla oficerów brytyjskich odbiegają, ze względu na odmienną strukturę ich sił zbrojnych, od naszego obyczaju wojskowego.

Jeżeli tą drogą uda się nam zbliżyć do Czytelnika i upowszechnić to zagadnienie, tak ważne dla każdego wojskowego, będziemy uważali, że Biblioteczka Wychowawcza spełnia swoje zadanie.

Redakcja.

WYJĄTKI Z REGULAMINU SŁUŻBY WEWNĘTRZNEJ

Obowiązki stanu żołnierskiego są najzaszczytniejszym powołaniem obywatela, wymagają bowiem poświęcenia życia dla Rzeczypospolitej, wyrzeczenia się części praw obywatelskich i panowania nad sobą na każdym kroku.

Nosząc mundur obrońcy Rzeczypospolitej, będącej od wieków przedmurzem chrześcijaństwa i ostoją wolności, żołnierz wie, że wartość człowieka w ogóle, a żołnierza w szczególności wynika z jego honoru, tj. jego poczucia godności osobistej oraz godności stanu, do którego należy. Honor był i będzie źródłem czynów i poświęcenia żołnierza polskiego; hasło wypisane na znakach naszych: Bóg, Honor i Ojczyzna stanie się jego dźwignią.

Źródłem wszystkich cnót żołnierskich jest miłość Boga i Ojczyzny, wynikająca z głębokiej wiary w nieśmiertelność duszy ludzkiej i duszy Narodu.

Żołnierz polski powinien pamiętać, że jest sługą Narodu Polskiego, jako całości, a nie poszczególnych jego warstw, stronnictw czy ludzi.

W twardym życiu żołnierskim zasady moralności i religii są ostoją podtrzymującą w chwilach niebezpieczeństwa.

Prawdziwy żołnierz polski oceni zawsze ich znaczenie, dlatego nie obrazi nigdy uczuć religijnych swych towarzyszy broni innego wyznania.

Żołnierza polskiego obowiązuje odwaga nie tylko w czynach, ale i w mowie. Człowiek odważny przyzna się zawsze do winy i weźmie odpowiedzialność za nią. Żołnierz mówi śmiało prawdę, nie tylko dlatego, że za kłamstwo i fałszywe meldunki grozi kara, lecz z wewnętrznej odrazy i pogardy dla kłamstwa.

Karność jest podstawą Sił Zbrojnych. Bez niej najofiarniejsze wysiłki żołnierza nie doprowadzą do zwycięstwa, zostaną rozproszone i zmarnowane.

Karność wojskowa wpływa nie z obawy kary ale z poczucia obowiązku i honoru, z szacunku i bezwzględного zaufania do przełożonych.

W życiu prywatnym żołnierz musi pamiętać, że nosząc ubiór żołnierski, swym zachowaniem reprezentuje całe Siły Zbrojne. W zachowaniu się prosty, skromny, zrównoważony i wierny tradycji wojskowej—żołnierz zyska powszechny szacunek.

Nic tak nie łączy ludzi, jak wspólne stawianie czoła niebezpieczeństwu, znoszenie trudów wojny, współpraca w oddziale w czasie pokoju.

Żołnierz polski szanuje godność każdego człowieka. Nie wyrządzi nikomu krzywdy. Nie tylko w kraju własnym, ale i w kraju nieprzyjaciela, swym zachowaniem powinien wzbudzić w ludności szacunek i zaufanie do ubioru żołnierskiego i siły zbrojnej, która czasami musi występować z całą bezwzględnością.

W jeńcu nieprzyjacielskim żołnierz widzi człowieka pozbawionego możliwości obrony. Prawdziwy żołnierz nie nadużywa swej przewagi nad bezbronnym nieprzyjacielem.

Oficerowie stanowią rdzeń wojska. Społeczeństwo powierza im swą młodzież w celu wykształcenia jej w zawodzie żołnierskim.

Na każdym oficerze spoczywa zatem odpowiedzialność przed narodem i państwem za wychowanie obrońców całości, niepodległości i wolności Rzeczypospolitej oraz prawa i porządku.

Wartość oficera stanowi o wartości wojska; musi więc on wyrobić w sobie, przez nieustanne ćwiczenia i kształcenie, wszystkie cnoty żołnierskie w najwyższym stopniu. Jego ciężka moralna, umysłowa i fizyczna powinna być wzorem dla podwładnych.

Oficera powinny wyróżniać zamiłowanie zawodu i doskonała jego znajomość. Jako istotny wychowawca żołnierza musi posiadać wprawę w nauczaniu żołnierza.

Przełożony powinien widzieć w podwładnym towarzysza broni, uznając w nim współobywatela.

Dowódca powinien troszczyć się o podwładnych usilnie, gdyż tym zdobywa ich zaufanie i dopomaga sobie w utrzymaniu karności.

Nieustająca troska o dobro podwładnego jest wzniosłym przywilejem i świętym obowiązkiem każdego przełożonego.

Obowiązkiem przełożonego jest jak najszybsze poznanie swoich podwładnych, celem indywidualnego postępowania zależnie od właściwości każdego.

Przełożonemu nie wolno zapominać, że jest dla podwładnego autorytetem, że się podwładny na nim właśnie wzoruje.

10 PRZYKAZAŃ DOWÓDCY

Dowodzić—to nie znaczy tylko prowadzić oddział w boju. Dowodzić—to znaczy też przewodzić duszom podwładnych, kształtować je.

Do boju przysposobiły Cię szkoły wojskowe. Do przewodztwa duszom—masz tylko dobrą wolę i gorące serce Polaka.

Rozważ dobrze te oto rady. Rozważ je myślą, rozważ je sercem i dobrą wolą. Być może—rady te pomogą Ci nieraz znaleźć właściwą drogę.

Rozważ je dobrze:

1. W każdej chwili Twego życia pamiętaj o Bogu, a On o Tobie nie zapomni. Pamiętaj, że Bóg jest mocen sprawić to, czego żadne ziemskie moce nie sprawią. Bez Jego woli nic się nie dzieje.

Bóg i Ojczyzna—to hasło nigdy nieprzebrzmiałe.

2. Pamiętaj, że jesteś Polakiem, synem Ojczyzny, która cierpi okrutnie. Postępuj więc tak, byś w każdej chwili mógł spojrzeć prosto w oczy Twej Matce, Siostrze czy Bratu, gdy zapytają cię: „Coś czynił, aby nas uwolnić z tej strasznej niewoli?”

3. Pamiętaj zawsze, że pojęcie honoru jest absolutne i tylko jedno; honoru nie można mierzyć, honor nie może być mniejszy lub większy, lepszy lub gorszy; honor albo się ma, albo się go nie ma wcale.

Prawdomówność, uczciwość, sumienność, wierność przysiędze i danemu słowu—to honor; kłamstwo, oszukaństwo, przywłaszczenie cudzej własności, złamanie słowa, intryganctwo—to naruszenie honoru, czyli nieposiadanie honoru.

Strzeż własnego honoru i wymagaj tego od otoczenia. Pamiętaj, że w tej dziedzinie nie może być kompromisów ani względów przyjaźni. Trudna to i niewdzięczna zasada, ale nie wolno Ci odstąpić od niej.

Gdy masz jakiegokolwiek wątpliwości co do tego, jak postąpić—poradź się własnego sumienia. Ten głos wewnętrzny zawsze podpowie Ci nieomylnie, co jest dobre, a co złe. Chciej go tylko usłuchać, co nieraz jest trudne.

4. Każdy otrzymany rozkaz staraj się wykonać z jak najlepszą wolą i zrozumieniem intencji przełożonego. Nie krytykuj go z miejsca, nie potępiaj, nie mędrkuj, nie znasz bowiem przesłanek, na których przełożony Twój opierał się wydając ten rozkaz. Twój widnokrąg jest zawsze węższy, a przełożonego szerszy, bo stoi on wyżej od Ciebie i widzi dalej.

Wykonując rozkaz pamiętaj, że służysz sprawie, nie zaś osobie, a „sprawa”—to Polska.

„Czyni każdy w swym kółku, co każe Duch Boży, a całość—sama się złoży.“ Pamiętaj o tym pięknym powiedzeniu i wpajaj je w Twoich podwładnych.

5. Wymagaj od Twoich podwładnych bezwzględności i sumiennego wykonywania obowiązków i przepisów służbowych. Sam bądź wzorem służbistości i obowiązkowości.

Żądaj dokładnego i rzetelnego wykonania Twoich rozkazów. Gdy sam wykonywałeś rozkazy przełożonych, kontroluj samego siebie na każdym kroku, czyś dołożył wszystkich sił i całej dobrej woli dla najlepszego ich wykonania.

Nie wydawaj nigdy rozkazów, o których wiesz, że nie są wykonalne. Nie narażaj bez istotnej potrzeby życia Twoich podwładnych. Gdy jednak zadanie bojowe tego wymaga, nie wahaj się żądać od nich wysiłków, trudów i ofiar, aż do ofiary krwi i życia włącznie.

6. Będąc dowódcą musisz znać dobrze Twoich podwładnych. Musisz sam umieć wykonać to, czego żadasz od nich. Musisz

umieć pomóc im i nauczyć ich. Musisz być dla podwładnych nauczycielem i kolegą, opiekunem i ojcem, przyjacielem i sędzią. Bądź surowy, ale przy tym sprawiedliwy.

Troszcz się stale o codzienne potrzeby Twoich podwładnych. Zawsze bądź pierwszy do pracy, a ostatni do wypoczynku. Dziel ze swym oddziałem niebezpieczeństwa, trudy i znoje, dołę i niedołę.

7. Bądź życzliwy i przyjacielski dla Twoich podwładnych. Pamiętaj, że każdy z nich ma swoje troski, słabości i wady. Nie słuchaj podszeptów, nie dopuszczaj do intryg, rozważ dobrze i długo, zanim kogo potępisz. Bądź powściągliwy w karaniu, a ostrożny w chwaleniu. Staraj się poznać każdego z Twoich podwładnych przez własną obserwację, nie zaś przez słuchanie cudzych opinii.

Surowo tęp służalczość, pochlebstwa, szukanie Twoich—jako dowódcy—względów, odpędzaj dym kadzidła, bo możesz łatwo dostać zawrotu głowy, a sam unikaj tego wszystkiego w stosunku do własnych przełożonych.

Uszanuj w każdym z podwładnych człowieka, który ma swoją godność osobistą i ambicję. Unikaj w stosunku do nich złośliwości, ironii, drobnych ukłuc, a tym bardziej krzywdy lub obrazy. Gdybyś się kiedykolwiek uniósł i obraził lub skrzywdził podwładnego, nie wahaj się go przeprosić lub naprawić krzywdę. Bądź przekonany, że przez to nie obniżysz swego autorytetu.

8. Nie szukaj łatwego uznania lub taniej popularności u Twoich podwładnych. Oddział Twój ma instynkt i wycucie prawdy nieomylnie, Twoi podwładni zawsze odróżnią plewy od ziarna, a sztuczność od prawdy i szczerości. Fałszem, choćby najśłodszy, w stosunkach z podwładnymi uwłaczałby sobie i im.

Wystrzegaj się kłamstwa i zatajania czegokolwiek wobec Twoich przełożonych i surowo tęp to u podwładnych.

9. Nie trać pieniędzy na hulanki i na hazard w kartach. Pomyśl zawsze, że Twoim najdroższym w tej samej chwili, być może, brak tego właśnie grosza na czarny, gorzki chleb Polaka pod niemieckim jarzmem. Karć tę słabość u podwładnych i u kolegów.

10. Unikaj protekcji i nie szukaj promocyj dla siebie przy pomocy możnych tego świata, wykorzystując to, że masz sposobność ich znać.

Nie rość sobie praw i przywilejów z tytułu Twych zasług, bo nie służysz samemu sobie i nie jesteś sędzią samego siebie. Nie goń też za odznaczeniami, awansami i pochwałami. Najwyższym odznaczeniem i nagrodą będzie dla Ciebie ponowne wskrzeszenie POLSKI, Jej chwały i potęgi.

Idź zawsze prostą drogą, chociażby była trudna i długa.

III

„THOU SHALT NOT“

100 RAD DLA NOWOMIANOWANYCH OFICERÓW BRYTYJSKICH

Wstęp.

Przedmowa do King's Regulations zawiera rozkaz do oficerów wojska i lotnictwa królewskiego, nakazujący im posłuszeństwo wobec przepisów w nich zamieszczonych.

Jest tych przepisów blisko 2.000 dla wojska oraz 4.000 dla lotnictwa. Dodatkowe, zasadnicze wskazówki dla oficerów są ujęte w ośmiu- lub dziewięciuset stronicowym zbiorze przepisów dla wojska i sił powietrznych. Znajdują się tam regulaminy, rozkazy dzienne, rozkazy batalionowe oraz rozkazy lokalne, nie mówiąc oczywiście o rozkazach armii, dowództw i wielu innych, wydawanych przez większe jednostki.

Obecnie istnieją już dziesiątki tysięcy tych przepisów. Wyszkolony oficer powinien je znać. Wymaga to jednak czasu.

Zanim to nastąpi poniższe wskazówki może będą użyteczne dla nowomianowanych oficerów. Nieurzędowy ten poradnik, oparty na doświadczeniu służby w wojsku i lotnictwie, został opracowany z myślą, że pomoże on oficerom zapoznać się z zagadnieniem.

Aby się ten poradnik utrwalił w pamięci młodych oficerów, każda wskazówka zredagowana jest w formie przykazania i jeśli ci, którzy nie mają doświadczenia, zwrócą baczną uwagę na przytoczone ostrzeżenia, może im to zaoszczędzić wielu kłopotów, zwiększyć wydajność pracy oraz przyspieszyć awans.

Obowiązki względem innych.

1. Nie zapominaj o potrzebach i dobrobycie Twoich podwładnych. Jest to Twoim najważniejszym obowiązkiem.

2. Nie zaczynaj swego posiłku, dopóki się nie upewnisz, że ci, za których odpowiadasz, są należycie nakarmieni.

3. Nie zwracaj się do szeregowych przez „Hej, wy” lub z zapytaniem „Hej tam, jak się nazywacie”. Naucz się nazwisk Twych podwładnych; przy pewnej wprawie można to łatwo osiągnąć. Podwładni cenią sobie zwracanie się do nich po nazwisku.

4. Nie zaniedbaj zbadać każdego zgłoszonego Ci zażalenia, lecz nie daj się „nabierać”.

5. Nie stosuj protekcji. Jeśli twoi podwładni się przekonają, że jesteś niesprawiedliwy i stronniczy, będzie to miało złe skutki.

6. Nie dopuszczaj, by Twoi ludzie pracowali ponad siły. Należy odróżnić pracę ponad siły od pracy rzetelnej.

7. Nie wahaj się dopilnować leniwych. Pracownicy będą się pilnowali sami.

8. Nie krępuj inicjatywy swoich podwładnych; skierowuj ją na właściwe tory.

9. Nie pozwalaj, aby podoficerowie zachowywali się ordynarnie i wyniośle wobec szeregowych; pilnuj, by zachowywali się według tych samych zasad, które obowiązują Ciebie.

10. Nie zapominaj studiować swoich podwładnych. Poznaj ich cechy charakteru. Zapamiętaj zarówno słabszych jak i tych, na których mógłbyś całkowicie polegać w trudnych chwilach.

Równie ważną sprawą jest studiowanie Twoich przełożonych. Im wyższy jest ich stopień, tym baczniejszą zwracaj uwagę na ich indywidualne „słabostki”. Dla dobra służby powinieneś postępować rozumnie i z taktem w stosunku do ich drobnych uprzedzeń.

11. Nie pozwalaj, by chorzy pozostawali w służbie; każ się im zgłosić do lekarza.

12. Nie zapominaj sprawdzać przy sposobności, czy i jak wykonano Twoje rozkazy.

13. Nie opuszczaj swoich podwładnych z chwilą zakończenia dziennych zajęć. Interesuj się ich życiem, rozrywkami i zabawami poza służbą. Pomagaj im organizować je; jest to częścią Twoich obowiązków.

14. Nie przedstawiaj do awansu, dopóki nie jesteś pewien, że podwładny doń się nadaje. Jest to Twój obowiązek wobec Państwa, Służby i Twego oddziału.

15. Nie zapominaj, że kłótnie w rodzinie są nieszczęściem. Bądź lojalny wobec swego Dowódcy w myślach, słowach i czynach.

Przymioty osobiste.

16. Nie gardź poznawaniem rzeczy przydatnych w służbie. Lepiej jest umieć coś i nie potrzebować tego, niż potrzebować a nie umieć czegoś.

17. Nie pozwalaj sobie na bierność i brak inicjatywy; nie wszyscy z nią się rodzimy, lecz można ją w sobie wykształcić.

18. Nie obawiaj się decydować szybko i trafnie. W tym się wyraża „charakter”. Bierz na siebie odpowiedzialność.

19. Nie zapominaj być zawsze taktownym. Zdarzają się ludzie bardzo skorzy do sprzeczki; przy zachowaniu taktu można jej łatwo uniknąć.

20. Nie zapominaj, że zaufanie do siebie rodzi się z doświadczenia i wiedzy. Wiedza musi być zdobywana własnym wysiłkiem. Doświadczenie przychodzi samo.

21. Nie używaj cywilnych określeń w sprawach służbowych. Słownik wojskowy jest Twoim zawodowym językiem. Jest rzeczą istotną, abyś rozumiał wojskowe słownictwo.

22. Gdy Ci dano rozkaz, nie występuj z trudnościami, które Ci się nasuwają w związku z jego wykonaniem. Pokonaj je

i wypełnij rozkaz tak szybko, jak to jest możliwe. Innymi słowy—, Nie odkładaj do jutra, co możesz zrobić dziś.“ Zrób to zaraz.

Wygląd zewnętrzny.

23. Nie odkładaj pieniędzy, które dostałeś na umundurowanie. Władze wojskowe nie są instytucjami dobroczynnymi i bądź pewny, że otrzymujesz tylko tyle, ile ściśle potrzeba na umundurowanie.

24. Nie kupuj swego munduru u „bylejakiego krawca“. Ubieraj się u dobrego krawca wojskowego, znającego wszystkie szczegóły przepisane dla Twego rodzaju broni.

Trzeba pamiętać o takich rzeczach, jak zatwierdzone wzory czy „Przepisy mundurowe“, które dokładnie określają wszelkie szczegóły. Zwróć się raczej o radę, niż miałbyś później zmieniać to, co już kupiłeś.

25. Gdy wychodzisz z domu, bądź poprawnie ubrany we wszystkich szczegółach. Bez takich rzeczy, jak rękawiczki lub maska gazowa, Twój strój jest niezupełny i obniża szacunek dla Twego munduru w oczach tych, którzy na Ciebie patrzą.

26. Nie pal fajki w miejscach publicznych; to nie wypada.

27. Nie zaniedbuj swego wyglądu zewnętrznego. Bądź elegancki. Twoi podwładni szybko dostrzegą, czy Twoje buty i guziki są tak czyste jak ich. Twoje powinny błyszczeć lepiej, nawet w czasie wojny.

28. Nie rozsiadaj się niedbale. Zachowuj zawsze wyprostowaną postawę i poruszaj się swobodnie.

29. Nie chodź nigdy z odkrytą głową, gdy jesteś na zewnątrz budynku. Bez nakrycia głowy wyglądasz nieporządnie.

Jak używać władzy.

30. Nie bądź sarkastyczny względem podwładnych i nie ośmieszaj ich. Udzielaj nagany tym, którzy na to zasłużyli, spokojnie i zdecydowanie. Głupstwa należy niekiedy znosić ze spokojem.

31. Nie unos się nigdy. To może Cię wystawić na pośmiewisko i obniża Twoją godność.

32. Nie bądź pompatyczny, nie terroryzuj podwładnych oraz nie krzycz, gdy nie ma ku temu potrzeby. Rozkazy można wydawać równie dobrze w spokojny lecz stanowczy sposób.

33. Nie wymyślaj podwładnym. Oni nie mogą Ci odpowiedzieć w ten sam sposób. Dotyczy to również usługujących w kasynie, ponieważ nie mogą się bronić bez narażenia się na zwolnienie. Ewentualnie złoż zażalenie do zarządzającego kasynem, który przedsięwzięmie właściwe kroki.

34. Nie gładź. Gdy trzeba zrobić wymówkę, mów krótko i stanowczo.

35. „Nie szukaj dziury w całym“, ani nie zamykaj oczu na zło, jeśli położenie tego wymaga.

36. Nie czyń uwag podoficerowi w obecności szeregowych. Czyniąc tak, obniżasz jego powagę.

37. Nie zaniedbaj zwrócenia uwagi swoim podwładnym, jeśli się wyrażają bez uszanowania o starszych oficerach, ale zrób to taktownie.

38. Nie wtrącaj się bez konieczności do podwładnych na ulicy lub w innych miejscach publicznych. Jest złota zasada: jeżeli użycie Twej powagi jako oficera jest potrzebne ze względu na karność i zachodzi prawdopodobieństwo, że pomoże, wkraczaj; jeżeli nie—nie wtrącaj się.

39. Nie zapominaj o zdrowym rozsądku, kiedy stosujesz /interpretujesz/ przepisy.

40. Nie wydawaj niejasnych rozkazów. Muszą one być wyraźne i zrozumiałe, zarówno ustne jak i pisane. Powiedz, co zamierzyłeś i zdawaj sobie sprawę, co mówisz. Jasność wyrażania się nie jest powszechnym darem, jak się przeważnie myśli. Ale staraj się dojść do tego.

41. Nie zostawiaj pijanych żołnierzy własnemu losowi, jeżeli zachowują się tak, że mogliby kompromitować wojsko albo zrobić coś złego sobie samym lub innym. Jeżeli nie ma pod ręką podoficera, żandarma albo policjanta, znajdź telefon i zadzwoń do najbliższego oddziału; jeżeli to jest niemożliwe, zadzwoń do policji. Podaj swoje nazwisko i zażądaj, aby awanturującego się wzięto pod straż. Nie podchodź sam do awanturującego się w żadnym razie, bowiem mimowoli możesz wywołać jeszcze większe wykroczenie.

42. Nie zapominaj, że Twoje rozkazy mogą być tylko rozkazami w sprawach służbowych, których niewykonania nie można tolerować bez szkody dla służby.

Zachowanie się i przykład osobisty.

43. Nie krytykuj starszych oficerów/ cokolwiek byś o nich prywatnie myślał/, szczególnie w obecności młodszych.

44. Nie żyj ponad stan, nie wpadaj w długi i nie pożyczaj pieniędzy.

45. Nie szukaj dla siebie wyróżnienia i korzyści służbowych osiąganymi cudzym kosztem, zwłaszcza Twoich przełożonych.

46. Nie bądź niepunktualny. W wojsku wszystko musi być wykonane co do minuty. Co dzień porównaj swój zegarek z czasem urzędowym.

47. Nie kłóć się; to niepotrzebnie rozprasza energię.

48. Nie chodź pod rękę w miejscach publicznych. Bez względu na łączący Was stosunek tego się nie robi.

49. Nie trać czasu na utyskiwania. Miej zawsze przed oczami zasadę: „Panie, naucz mnie nie narzekać”.

50. Nie nadużywaj swobody, na jaką pozwala atmosfera kasyna.

51. Nie zapominaj nigdy odnosić się z szacunkiem do starszych oficerów, ale unikaj jak zarazy płaszczenia się.

52. Nie zapominaj o poprawnym zachowaniu się wobec osób, których nie lubisz.

53. Nie siedź, jeżeli Twój dowódca albo starszy oficer wchodzi do pokoju, w którym jesteś. Wstań.

54. Nie zanudzaj ludzi swoimi wyczynami, choćby nawet bardzo ciekawymi. Oni wolą, żebyś Ty słuchał ich opowiadań. Bądź spokojny, cichy; nie masz pojęcia, jak popularny może być „dobry słuchacz”.

55. Nie zaczynaj rozmowy z oficerem wyższego stopnia; czekaj, aż on zacznie. Innymi słowy „nie pchaj się, gdy Cię nie proszą”; możesz się spotkać z nieoczekiwanym przyjęciem.

56. Nie „stawiaj wódki” personelowi kasyna. Jest to zakazane.

57. Nie wahaj się odmówić alkoholu, jeżeli nie masz ochoty pić. Tylko prostak zmusza gościa do picia.

58. Nie przyzwyczajaj się do picia aperitivu albo koktailu w czasie wojny. Trunki te niekiedy źle wpływają na samopoczucie fizyczne i psychiczne.

59. Nie zapominaj, że kobiety—nawet jeśli są oficerami—mogą przebywać tylko w przeznaczony dla nich części kasyna. Nie mają one prawa wstępu do innych części kasyna dla oficerów.

60. Nie wprowadzaj tematów religijnych lub politycznych do rozmów w kasynie oficerskim.

61. Nie szukaj taniej popularności wśród żołnierzy okazywaniem lekceważenia dla władzy i karność. Stracisz ich szacunek a nic nie zyskasz wzamian.

62. Nie przybieraj niedbalej postawy i nie ruszaj się, gdy wydajesz komendy. Stój na baczność.

63. Nie zgłaszaj się o urlop pierwszego dnia po przybyciu do nowego oddziału. Zrobisz złe wrażenie.

64. Nie wykręcaj się od swych obowiązków. Płacą Ci nie za to, żebyś je spychał na innych.

Stosunki między oficerami a szeregowymi.

65. Nie poufaj się z szeregowymi. Wołają oni, gdy jesteś zawsze na swoim miejscu.

66. Nie bądź poufały ze swymi podoficerami, choćby byli najlepszymi żołnierzami. Młodzi oficerowie muszą być bardzo uważni w postępowaniu z doświadczonymi podoficerami. Zachowuj swą godność. Zdrowy rozsądek i wzajemne zrozumienie się ułatwią stosunki.

67. Nie zachodź do kasyna podoficerskiego, chyba że łącznie z innymi oficerami na specjalne zaproszenie.

68. Nie pozostawaj dłużej niż godzinę na żadnej zabawie żołnierskiej, na którą razem z innymi oficerami zostałeś zaproszony.

69. Nie próbuj częstować podoficerów wódką na takiej zabawie; pamiętaj, że to oni są Twoimi gospodarzami.

70. Nie staraj się imponować picciem dużej ilości alkoholu. Stracisz szacunek Twoich podwładnych/jeśli Cię nie spotka nic gorszego/.

71. Nie zachodź do baru hotelowego i nie przebywaj w nim, jeżeli są tam obecni szeregowi. Salon jest stosowniejszym miejscem dla oficerów.

72. Nie pij z szeregowym wódki w publicznym barze, jeśli się nawet zdarzy, że jest on Twoim ojcem lub bratem. Zrób to prywatnie. On jest z pewnością na tyle dumny z Ciebie, że nie będzie chciał, abyś się zachowywał w sposób nieodpowiadający Twojemu stopniowi.

73. Nie zabieraj ze sobą podoficerów lub szeregowych do kasyna oficerskiego.

74. Nie wtrącaj się w domowe sprawy żonatych szeregowych; zostaw to starszym. Jeśli żołnierz będzie potrzebował Twojej pomocy, na pewno sam się do Ciebie zwróci.

75. Nie nawiązuj stosunków towarzyskich z rodzinami podwładnych, czy to odwiedzając ich w domu czy w inny sposób. Ściągnie to na Ciebie zarzut stronności i faworyzowania, trudny do odparcia, niekorzystny dla Twojej opinii wśród starszych i młodszych kolegów oraz szkodliwy dla karności wojskowej.

76. Nie pozwól, aby uroda Twojej „drajwerki“ dała Ci zapomnieć nawet na chwilę, że między oficerami a szeregowymi musi być zachowany dystans.

Oddawanie honorów.

77. Nie unikaj oddawania honorów oficerom, zwłaszcza sztabowym, w każdym czasie zarówno w służbie jak poza służbą. Nie ma w tym nic służalczego czy poniżającego. Jest to stary zwyczaj wojskowy, mający setki lat tradycji za sobą. Niezależnie od Twego stopnia powinienes salutować wszystkich starszych stopniem, gdy się do nich zwracasz, bądź gdy oni się do Ciebie zwracają, w służbie i poza służbą.

78. Nie zaniedbuj odpowiedzieć na każdy ułkon szeregowego i podkreśl to poprawnym odsalutowaniem; nie rób tego jak szofer, który dotyka czapki, dziękując za napiwek. Jest jeden tylko rodzaj salutowania, jednakowy dla oficerów i szeregowych.

79. Nie zapominaj zasalutować, gdy wchodzisz lub opuszczasz biuro oficera w tym samym lub wyższym stopniu. Jest to kurtuazja, która stała się już zwyczajem w wojsku.

80. Nie zapominaj, że gdy stoi kilku oficerów i ktoś oddaje im honory, wówczas odpowiada na ułkon tylko najstarszy stopniem; jeśli tego nie robi, raczej go wyręcz—taktownie wyjaśniając, że odpowiedziałeś na salutowanie go—niżby miało być popełnione niewybaczalne wykroczenie nieodpowiedzenia na oddanie honorów przez szeregowego.

81. Nie zapominaj oddać przepisowych honorów orszakowi pogrzebowemu, odkrytym sztandarom oraz w czasie grania hymnu narodowego. Oficerowie A.T.S. i W.A.A.F. nie salutują, gdy hymn narodowy jest grany w kościele.

82. Nie salutuj, gdy masz odkrytą głowę.

Karanie winnych.

83. Nie uznawaj winnym domniemanego sprawcy, dopóki istnieją jeszcze słuszne wątpliwości co do jego winy. Należy pozwolić mu skorzystać z tego faktu wątpliwości.

84. Nie uprzedzaj się do oskarżonego przez wgląd do księgi kar przed zakończeniem dochodzeń w sprawie. Czysta albo zapisana „karta“ może mieć wpływ tylko na wysokość wymiaru kary—jeśli oskarżony zostanie uznany winnym. Dlatego nie zaglądać do księgi kar przed ustaleniem winy czy niewinności oskarżonego.

85. Nie karz, gdy wykroczenie jest dokonane po raz pierwszy i jest małej wagi.

86. Nie zaniedbuj prowadzenia alfabetycznego spisu tych, którzy się dopuścili wykroczenia dyscyplinarnego po raz pierwszy i otrzymali tylko ostrzeżenia, aby wykroczenie powtórne ukarać szybko i odpowiednio. Nie traktuj następnego wykroczenia jak pierwszego, w przeciwnym razie bowiem może to wejść w zwyczaj.

87. Nie zapominaj zapowiedzieć winowajcy, którego zdecydowałeś się ukarać, że czynisz to dla trzech powodów :

1. ponieważ na to zasłużył,
2. aby go odstraszyć od popełnienia tego wykroczenia ponownie,
3. aby odstraszyć innych od popełnienia podobnych wykroczeń.

88. Nie ograniczaj przywilejów, na które przepisy pozwalają ; pozwól wszystkim korzystać z nich w pełni, lecz niezwłocznie odbierz je na odpowiedni przeciąg czasu tym, którzy ich nadużywają.

89. Nie wsadzaj winowajcy do „ciężkiego“ czy „lekkiego“ aresztu za małoważne wykroczenie ; to nie jest konieczne. Możesz go nawet lepiej ukarać nie wsadzając do aresztu.

90. Nie wykorzystuj swojej władzy do „złośliwego“ karania.

91. Nie zapominaj, że kariera twoich podwładnych może być poważnie załamana przez twój błąd. Bądź poprawny we wszystkich sprawach związanych z wykroczeniami, a nade wszystko bądź sprawiedliwy.

Poprawne prowadzenie się w życiu prywatnym.

92. Nie poruszaj spraw służbowych w prywatnej korespondencji.

93. Nie pozwalaj sobie na szkodliwą krytykę młodszych lub starszych oficerów w prywatnej korespondencji. Jest to całkiem niesprawiedliwe ; przecież oni nie mogą się bronić.

94. Nie omawiaj spraw służbowych z nikim prócz osób, które z tytułu zajmowanego stanowiska służbowego powinny o nich wiedzieć.

95. Nie noś tandetnych ubrań, jeśli masz pozwolenie na noszenie cywilnego ubrania. Pamiętaj, że ciągle jesteś oficerem. Jeśli Cię spotkają w rażącym lub w ogóle nieodpowiednim dla oficera stroju, przynosisz wstyd nie tylko sobie samemu, lecz ogółowi oficerów.

96. Nie omawiaj spraw służbowych w domu. Twoja rodzina będzie niewątpliwie ciekawa, a ty może chciałbyś jej imponować ważnością swego stanowiska, lecz nieostrożna rozmowa, nawet z najbardziej godnymi zaufania, może kosztować cenne życie. Nie stań się przez własną głupotę mimowolnym agentem wroga.

97. Nie używaj nazw stopni wojskowych, gdy się zwracasz do duchownych wojskowych. Powinno się mówić: Smith albo Brown, nie zaś squadron leader lub kapitan. Duchowni w wojsku otrzymują stopnie funkcyjne, równorzędne odpowiednim stopniom wojskowym pod względem prawa noszenia munduru i pobierania uposażenia. Większość z nich woli bardziej przyjazny zwrot: „księżę“ /padre/.

98. Nie zaniedbuj zwracać się w poprawny sposób do oficerów, nawet przy nieoficjalnych zaproszeniach/np. oficerów wojska i lotnictwa od kapitana wzwyż należy zawsze tytułować ich stopniem, oficerów zaś poniżej tego stopnia tylko przez „Mr./“^o. Również przy adresowaniu zamieszczaj na kopercie poprawnie ich odznaczenia, lecz nie odznaczenia pamiątkowe, jak np. p.s.c. lub p.s.a.

99. Oficerów poniżej kapitana nie przedstawiaj komukolwiek jako „porucznik Brown“. Poprawnie powinno być „Mr. Brown“. W innych wypadkach przy przedstawianiu użyj pełnego stopnia; nigdy nie używaj skrótów.

100. Nie usiłuj osiągnąć osobistych korzyści przez zwracanie się prywatnym listem w sprawach służbowych do przyjaciela lub krewnego w wysokim stopniu lub będącego u „władzy“. Nie tylko jest to w złym tonie, lecz istnieje nawet przepis, który wyraźnie tego zabrania.

1. Oficerowie - chęć - Polke - 201. - porucznik
2. Honor - wojna - Polke - 201. - porucznik

Dikea. Erke. Fad

81-

Biblioteka Główna UMK

300000137692

Biblioteka
Główna
UMK Toruń

725282

Biblioteka
Główna
UMK Toruń

725282

